



# Hollmén-suku

TAMMIKUU 2020

Perustettu 1965

Julkaisija: Hollmén-suku ry | Toimitussihteeri: Mikko Toivonen | Täyttö: Pia Tuononen | Paino: Rauman Painopiste Oy | www.hollmen-suku.fi

## Yhteisöllisyyttä sekä osuustoimintaa

Sukuneuvoston toiminnassa pitkään mukana ollut Timo Hollmén, 24.3.1950, on meille monelle tuttu juurikin sukulehden sivuilta puheenjohtajan palstalta. ”Sukuneuvostossa ehdin olla mukana parikymmentä vuotta, niistä viimeiset 16 vuotta toimin puheenjohtajana”, kertoo Timo. Sukuseuran toimintaan oli helppoa lähteä mukaan, sillä onhan Timon isoisä Oskari sukuseuran ensimmäinen puheenjohtaja ja isäkin Pentti toimi sukuneuvostossa.

### Rehtorin kanslian kautta osuustoimintaan

Timo aloitti koulutaipaleen Kuusiston kansakoulussa 1957 ja opinnot jatkuivat sitten Kupittaan keskikoulussa. Täältä tie vei Kaarinan Tuorlan maanviljelyskoulun kautta Mustialaan, josta hän valmistui agrologiksi vuonna 1973.

Kun Timo oli opintojen loppusuoralla, sai hän kutsun rehtorin kansliaan. Turusta oli SOK:n silloinen konttorijohtaja soittanut Mustialan rehtorille ja tiedustellut, olisiko koulusta valmistumassa jostain sopivaa henkilöä konttorille järjestöpäällikön tehtäviin. Siitä alkoi ura SOK:n Turun järjestöpäällikkönä. Neljän vuoden ajan Timo ehti hoitaa tätä tehtävää, kunnes avautui seuraava ovi. Työn jälki oli ollut sen verran vakuuttavaa, että Turun Osuuskaupan toimitusjohtaja kauppaneuvos Jylhä soitti ja ehdotti Timolle uusia haasteita.

Turusta matka jatkui siis Kaarinaa kohti, kuntien rajalle Piispanristille Sokosmarkettiin, jossa Timo toimi myymäläpäällikkönä kolme vuotta. Piispanristiltä tultiin kotiin Kaarinaan ja Kuusistoon, kun Timo siirtyi viljelijäksi Sipin tilalle. Peltoviljely jatkui vuoden 2017 loppuun, ja nykyään hänen poikansa Kimmo hoitaa peltoviljelyn Timon jatkaessa klapi-kauppaa sekä muuten tilanpitoa. ”En ole vielä tähän mennessä kirjoittanut yhtään työhakemusta, ja keväällä tulee 70 vuotta täyteen, joten onnellis-



ten tähtien alla olen saanut työurani tehdä”, muistelee Timo. Yksi ympyrä sulkeutui, kun keväällä 2019 Timo palasi Piispanristille vihkimään uutta TOK:n Prisma-markettia, joka avattiin entisen marketin paikalle täysin uutena ja laajempaan rakennukseen.

### Vaikuttamistyötä ja halua vaikuttaa

Työuran mukana on kulkenut koko ajan laaja vaikuttamisen, yhdistystoiminnan sekä osuustoiminnan verkosto. Kunnanvaltuustossa ja kaavoitus- ja rakennuslautakunnassa vierähti kaksi vuosikymmentä, joista 12 vuotta lautakunnan puheenjohtajana, ja tässä ajassa ehti Kaarinan kaupunki muuttua huomattavasti ja useat nykyisistä kaavoista ja käynneistä olevista kehityskohteista ovat tulleet hyväksytyksi Timon johtaessa puhetta lautakunnassa. Kaarinan seurakunnan edustajana Timo toimi myös srk-yhtymän kirkkovaltuustossa yhteensä kahdeksan vuotta. Kotikunta ja sen perinteet saivat oman vaalijan, kun Timo oli perustamassa Kaarina-seuraa vuonna 1986, ja toimi sen ensimmäisenä

puheenjohtajana viisi vuotta.

Oman alan toiminta, niin metsänhoitoyhdistyksessä (pj:na 20v), Maataloustuottajien johtokunnassa (10v), Varsinais-Suomen Maaseutuoppilaitoksessa (pj:na 4v) kuin myös Maamiesseuran (pj:na 10v) kautta on ollut luontainen tapa vaikuttaa ja kehittää omaa ammattitaitoa sekä alaa yleisesti. Kun on ollut luontainen kiinnostus vaikuttamistyöhön sekä omaan alaan, niin aikaa on aina löytynyt näihin harrastuksiin työn ohella.

Vaikka Timo siirtyi osuuskaupasta viljelijäksi, ei osuustoiminta jäänyt, sillä ura jatkui hallinnon puolella. Turunseudun osuuspankissa Timo ehti toimia 10 vuotta, mutta vielä pidemmän uran hän ehti tehdä TOK:n edustajistossa sekä hallinto-

neuvostossa, jossa vuosia kertyi 36, ja niistä viimeisimmät kuusi vuotta hallintoneuvoston puheenjohtajana.

Omanlaisensa huipennuksen vaikuttamistyö sai vuonna 2018, jolloin presidentti Niinistö myönsi Timolle talousneuvoksen arvonimen.

### Monipuolinen matka jatkuu

Keväällä 2020 tulee tasavuosia täyteen, kun Timo täyttää 70 vuotta. Vauhti ei kuitenkaan hiljene, siitä pitävät huolen muun muassa kuuden pojan perheissä kasvavat 17 lastenlasta sekä kiinnostus matkustamiseen ja maailman näkemiseen. ”Kesällä rakennettiin Sipiin lastenlasten piirustusten pohjalta puumaja, ja Sipin-pappan ja -maman luokse toivotaan usein yökylään ja aina

aamupalaksi ”maman herkkupuuroa”, naurahtaa Timo. Kuusistolaiset kollegat ovat oppineet tuntemaan Timon luotettavana ja asiantuntevana, jolta on aina saanut neuvoja sekä apua, kun sitä on tarvittu. Ja samaa viestiä kertovat myös ystävien laaja joukko. ”Sukuseuran kautta on ollut mahdollista tutustua sukulaisiin sekä omiin juuriin. Matkustamisen kautta pystyy tutustumaan maailmaan ja oppimaan muista kulttuureista ja juurista”, kertoo Timo. Haastattelun jälkeisellä viikolla matka jatkuu Maijun kanssa Madeiralalle, ja ketään ei varmaan yllättänyt se, että sielläkin on tuttuja lomailemassa samaan aikaan. ■

Kimmo Hollmén,  
kirjoittaja on Timon poika

## Puheenjohtajan palsta

### Hyvä Hollmén-suvun jäsen,

Otin vastaan sukuneuvoston puheenjohtajan tehtävän Timo Hollménin ansiokkaan ja kunnioitettavan pitkän rupeaman jälkeen. Suuret kiitokset talousneuvokselle esimerkillisestä tehtävän hoidosta. Totutusta poiketen päätimme julkaista sukumme lehden alkuvuodesta, jotta se joulunajan postista erottuvana tulisi huomatuksi ja luetuksi.

Kun nyt ensimmäistä kertaa olen suoltamassa tekstiä tälle palstalle, on marraskuun hämärä, pyhäinpäivän ja isänpäivän aika. Muistelen lämmöllä rakkaita vanhempiani, joiden elämässä suku oli hyvin tärkeä viitekehys. Asuimme pääkaupunkiseudulla. Vanhempieni ansiosta saimme kosketuksen suomalaiseen kulttuuriin varsin monipuolisesti. Me, kolme poikaa, tiedostimme jo varsin pieninä sekä isän että äidin sukujen olevan tärkeä ja mielenkiintoinen asia. Inga-äidin ansiota olivat 1950-luvun lopulta 1970-luvun alkuun kesät Lappi Tl:ssä ja Raumalla, kyläreissut sukulaisperheissä ja Hollmén-suvun odotetut juhlat.

Yhdistyksemme tehtävänä on vaalia sukumme perinteitä. Miten ne välittyvät nyt kun yhteyksiä ei enää ole sukumme syntysijoille? Entä mitä ovat sukumme perinteet? Onko niitä ylipäänsä, etenkin tätä mietin, kun elämme hajallaan eri paikkakunnilla, jopa eri valtioissa. Sukumme perinteisiin eivät mielestäni ensisijaisesti

kuulu yksittäiset tavat, jotka ennemminkin muotoutuvat perheissä ajan ja ympäristön vuorovaikutuksessa. Sukumme perinteitä ovat monet vanhemmiltamme omaksumamme arvot. Näitä ovat mm. **toisista välittäminen**: tämä näkyy osallistumisena yhteisten asioiden hoitoon eri tavoin, myös ammatinvalinnoissa, sekä arvostavana, kannustavana kiinnostuksena toisten tekemisiin. **Yrittäminen ja kilvoittelu**: suvussamme on pidetty suurella arvossa sitä, että kukin kehittää itseään rohkeasti ammatissa ja itse valitsemisensa harrastuksissa. **”Sukuun tullaan”**: Tätä sanontaa olen kuullut sukujuhlissa ja suvun häissä niin kauan kuin muistan. Se sisältää hienon ajatuksen. Sukuun otetaan vastaan ihminen sellaisena kuin on. Opimme häneltä uusia asioita, sukumme saa uudistavia virikkeitä, vaikutteita ja niitä tarpeellisia uusia geneejiä.

Hollmén-sukuun kuuluminen on keskeinen osa suomalaisuuttani. Olen suomalainen, vaikka hiljattain teettämäni analyysi kertoi, että vain 47% geneeistäni ovat suomalaisia. Kavahdan ajatusta, että suomalaisuuden peruste olisi vain geneeissä. Se mitä olemme mieleltämme, on usean eri tekijän tulosta. Inga-äidiltä perinnöksi saamillani sukumme perinteillä on tässä osansa. Niitä kannattaa vaalia. Lehtemme toimii tämän tavoitteen apuna. Läpikäymääni arvomaailmaa tunnistaa jokaisesta lehden jutusta. Lehden toimittamisesta kiitän vilpittömästi



sukuneuvoston jäseniä ja muita lehden tekoon osallistuneita.

Perinteiden tukevalta perustalta ponnistamme uudelle vuosikymmenelle. Onnea uuteen vuoteen 2020! Nähdään ensi kesäkuussa retkellä Tyrvälle. ■

PS. Suvun asioissa, käyttäkää kotisivua! [www.hollmen-suku.fi](http://www.hollmen-suku.fi)

Sakari Alaranta  
Sukuneuvoston puheenjohtaja

### Tul suku- mylly!

Opastettu Hollménin tuulimyllyn näyttö  
Sopimuksen mukaan Ville Pertola 0500 922 664 tai  
Ilkka Hollmén 050 564 9603  
Kävijöille lahjaksi cd-dokumentti  
"Kalle ja Mylly" 1 kpl/Ryhmä.



# Sukujuhla 30.6.2018 Laitilan Louhenlinnassa



## Mistä on hyvä sukujuhla tehty?

Kivilinnasta, ruoasta ja juomasta, tanssista sekä musiikista, yhteisöistä, vanhojen muistelusta ja tulevaisuuden suunnittelusta, tietovisasta, niistä on hyvä sukujuhla tehty.

## Minkälainen muistijälki sukujuhlasta jää?

Kun lapsilta kysytään, musiikkiesitykset (erityisesti omat...), tuulimyl-

lypinssi- ja koru, hyvät kiipeilypaikat, vanhojen autojen ohjaamojen narmiskat ja vivut sekä mansikkasihiltä maistunut kotikalja ovat mielen päällimmäisinä. Jotain erityistä sukujuhlassa on – hienot ja vahvat muistikuvat vielä noin puolentoista vuoden jälkeen samoilta lapsilta, joilta ei saa kokonaista lausetta ulos saman päivän koulutuntien sisältöä koskien.

Aikuinen muistelee mielellään komeaa juhlapaikkaa, hyvää ruokaa, ilmahaltijan suopeaa mieltä, luontopolkua. Ja omalla kohdallani myös sukuneuvoston jäsenyyttä. Äänestää ei tarvinnut – Paikka on teidän! Kiitän luottamuksesta.

Millainen on seuraavan sukujuhlan resepti? En listannut yllä juhlan tärkeintä ainesosaa, suvun jäseniä, mutta on selvää, että paras juhla leivotaan sukulaisista ja heidän toiveistaan. Kerro toivomasi ainesosat sukuneuvostolle!

Helpoiten tavoitat jäsenet osoitteesta [neuvosto@hollmen-suku.fi](mailto:neuvosto@hollmen-suku.fi). ■

*Muisteloita kirjoitti Espoossa, Sakari Hollmén*



## Juho Iisakki Hollmén

syntyi Haudan kylän Ala-Haudan rustitilalla elok. 20. p:nä 1843. Tätä tilaa, jonka isännäksi hän tuli 1867, hallitsi hän 44 vuotta eli vuoteen 1911, jolloin hän sen luovutti pojalleen ja vetäytyi vanhuuden lepoa nauttimaan, kunnes hän, pitemmän aikaa sairastettuaan, tästä elämästä erosi elok. 8 p. 1917 lähes 74 vuotiaana.

Iisakki Hollmén oli tarmokas, taitava ja uuttera toiminnan mies. Lapin poikien parissa oli hän aikanaan ”päättä pitempi kaikkea kansaa”, eturivin miehiä. Taloudellisen elämän alalla oli hän tienraivaaja kotiseudullaan, harrastaen kaikkia järkipäisiä uudistuksia maanviljelyksessä, karjanhoidossa ja meijerialoudessa.

Kunnallisiin ja kirkollisiin asioihin otti hän myös innolla osaa, ollen useissa eri luottamustoimissa ja valio- ja lautakunnissa. Kunnallislautakunnan esimiehenä oli hän 6 vuotta. Lapin kunnan säästöpankin perustamisessa oli hän osallisena, ollen sen hallituksen jäsenenä 32 vuotta, kirjuriina 5 ja esimiehenä 10

vuotta. Kirkkoneuvoston jäsenenä oli hän v. 1877- 1916 eli 39 vuotta, ja vaikuttivat hänen lausuntonsa tehokkaalla tavalla sekä kirkkoneuvoston että kirkonkokousten päätöksiin. Papiston virkatalolautakunnan puheenjohtajana oli hän vuodesta 1895 elämänsä viimeisiin vuosiin asti.

Kyvykkäänä miehenä tuli Hollmén-Hauta huomatuksi kotikuntansa ulkopuolellakin. Vehmaan rovastikunnan maallikkoedustajaksi valittuna on hän ollut vuosina 1886, 1893, 1903 ja 1908. Sattuvasti ja perusteellisesti lausui hän ajatuksensa asioista, puolustuen tinkimättömästi sitä, minkä piti oikeana. Niittenkin, jotka olivat toisella kannalla kuin hän, täytyi tunnustaa, että hänen lausuntonsa olivat viisaan miehen harkittuja sanoja.

Kun Venäjän valtiovallan taholta kova isku maatumme kohtasi ja sortovuosien kohtalokkaat ajat Suomelle koittivat, oli Hollmén suuressa lähetystössä mukana viemässä kansamme toiveita ja syvän surun valituksia Venäjän hallitsijan istuimen eteen.

Kansansivistysrienteihin ja kirkollisiin uudistuksiin suhtautui Hollmén vanhoillisen varovaisuudella. Niinpä vastusti hän jyrkästi Lapin ensimmäisen kansakoulun perustamista. Leikkillisillä, toisinaan purevan ivankin sanoilla koetti hän vastustajainsa väitteitä kumota.

Mutta ennen kaikkea tahtoi Hollmén katsella asioita Jumalan sanan valosta, etsien Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa. Seurakuntalaistensa tosi parasta hän tarkoitti. Kirkon ystävä hän oli. Hän lukeutui n.s. rukoilevaisiin ja oli aikoinaan heidän johtomiehiään.

Taitavana kansanparantajana ja haavurina tuli Hollmén myöskin tunnetuksi ei ainoastaan kotipitäjänsään vaan muuallakin.

Naimisissa oli Hollmén Loviisa Juhontytär Pertolan kanssa, joka oli syntynyt syysk. 17 p:nä 1848 Lapissa ja sai ennen miestään joulukuun 15 p:nä 1899 ijäisyyskutsun. Heidän avioliitostaan syntyneistä lapsista on vielä elossa 5 poikaa ja 4 tytärtä.

Sunnuntaina elokuun 12 p:nä

1917 kätkettiin Iisakki Hollmén Lapin kirkkomaahan. Ruumiinsiunauksen toimitti Lapin silloinen kappalainen, Köyliön nykyinen kirkkoherra U. Sainio, puhuen valituin sanoin vainajan hedelmällisestä toiminnasta kotitalonsa hyväksi sekä kirkollisen, kunnallisen ja yhteiskunnallisen elämän alalla kuin myöskin hänen ikävöinnistään ja toivostaan päästä Jumalan kansan sapattilepoon.

Iisakki Hollmén on poissa. Mutta muisto elää. ”Jotka toimillisesti vaeltaneet ovat, tulevat rauhaan ja lepäävät kammiossansa.” Rauhassa hän levätköön!

Muukalainen.

Tämä teksti on kirjasta joka ilmestyi 1923 PYHIÄ SANOJA ja MUIS-TELMIA. Kirjoittaja on Väinö Suojamaa, joka käytti nimimerkkiä Muukalainen. Hän toimi pappina useissa Lapin ympäristön seurakunnissa ja hänen vanhempansa olivat kotoisin Lapista (Arto Tamminen Lappilaisia maailmalla).

Tämän kirjan saimme kun Lapin vanhaa seurakuntakoti Wahlmannia tyhjennettiin ja siivottiin sen tultua myyntiin. ■

*Terveisin Seija-Marita Pertola*



**Hollmen-suku ry Facebook ryhmään voi liittyä vaikka ei sukuseuran jäsen olisikaan. Ryhmä on suljettu ja tarkoitettu kaikille, jotka ovat kiinnostuneita Hollmén suvun vaiheista. Ryhmässä voi jakaa kuvia ja tarinoita, kertoa vaikka uusista syntyneistä sukulaisista.**





## Kesäretkelle 14.6.2020!

**S**ukuyhdistyksen kesäretki suuntautuu Tyrvälle. Pyhän Olavin kirkossa alkaa opastettu kierros klo 12. Kirkko on kuuluisa tulipalon jälkeen tehdystä mittavasta talkoovoimin toteutetusta korjauksesta, minkä yhteydessä taiteilijat Kuutti Lavonen ja Osmo Rauhala loivat kirkkoon puhuttelevaa kuvataidetta. Kirkosta matkaamme Tyrvään pappilaan lounaalle. Lounaan jälkeen meillä on hieno tilaisuus tutustua upean taiteilijan Marc Chagallin taiteeseen pappilan alueella olevassa näyttelytilassa. On harvinaista, että Valko-Venäjäällä syntyneen, Ranskassa 97-vuotiaana kuolleen Chagallin taidetta on esillä tässä mitassa Suomessa.

Retkeä varten kokoonnutaan Huittisten ABC:llä (Loimijoenkatu 89, Huittinen) 14.6.2020 klo 11. Sieltä siirrymme yhteiskuljetuksella Pyhän Olavin kirkkoon. Takaisin Huittisiin palataan noin klo 16-17. Retken hinta on 35 €, 4-12 vuotiaat 15 €.

Ilmoittautumiset viimeistään 10.5.2020 Lyyti-ohjelmalla: <https://www.lyyti.in/hollmen2020> tai Mikko Toivoselle puh. 045-319 2688. Lyytin linkki löytyy kotisivuilta [www.hollmen-suku.fi](http://www.hollmen-suku.fi) kohdasta "Ajankohtaista" kesäretki 2020.

## Biopankki luo mahdollisuuksia tulevaisuuden lääketieteelle, mutta se on meidän yhteinen juttu

### Mitä on biopankki?

Biopankkiin kootaan ja kerätään biologisia näytteitä, kuten veri- ja kudospäätteitä sekä niihin liittyvää tietoa tulevia tutkimuksia varten. Jo vuosikymmeniä on erilaisiin tutkimuksiin kerätty näytekokoelmia, mutta biopankki mahdollistaa laadukkaiden näytteiden keräämisen tulevaisuuden tutkimuksia varten. Silloin ei tarvitse kutsua potilaita uudelleen näytteiden ottamista varten ja voimme hyödyntää nykyisen digitalisaation liittyvää osaamista. Se on aarreaitta, josta voi löytää täsmällisesti rajattuja tautitapauksia.

Näytteitä ja tietoja hyödynnetään tutkimuksissa, jotka täyttävät biopankkilain mukaiset edellytykset. Tutkimuksista syntynyt tieto palautuu takaisin biopankkiin, jolloin se kartuttaa myös biopankkia eikä ole tarve tehdä samoja määrittämiä uudestaan näytteistä.

Suomessa on kuusi sairaalabiopankkia, Turussa Auria Biopankki ([www.auria.fi](http://www.auria.fi)), Helsingin biopank-

ki, Itä-Suomen Biopankki, Keski-Suomen Biopankki, Pohjois-Suomen biopankki Borealis ja Tampereen biopankki. Niiden taustaorganisaatiot ovat perustaneet Biopankkien osuuskunta Suomen ([www.finbb.fi](http://www.finbb.fi)), jotta voisimme kansallisesti yhdistää voimavarat sekä koordinoita hankkeita. Biopankkien toimintaa säädellään lainsäädännöllä ja erityisen tärkeänä näkökohtana on tutkittavien yksityisyydestä huolehtiminen. Laissa todetaan mm. biopankissa olevaa tietoa ei saa käyttää rikostutkinnassa tai vakuutuksiin tai luottoihin liittyvässä päätöksenteossa.

### Miksi näytteitä biopankkiin?

Nykyiset lääketieteen keinot hoitaa sairauksia perustuvat tutkimuksiin. Me kaikki hyödyimme aikaisempien sukupolvien osallistumisesta lääketieteen tiedon keräykseen ja erilaisiin tutkimuksiin. Biopankkiin kerätyt näytteet mahdollistavat uudenlaisia tutkimusstrategioita ja voimme hyö-

dyntää digitalisaation aikana suuria tietovarantoja ja yhdistää erilaisia tietoja, esimerkiksi tautien ilmiäsuista, esiintyvyydestä ja perinnöllisyydestä.

Tutkimustuloksista voi olla ennalta arvaamatonta hyötyä tutkittavalle, esimerkiksi tietynlaisia harvinaista sairautta sairastavalle voidaan ehdottaa täsmälääkettä sairauteen. Yksittäisessä tapauksessa ei voi kenellekään luvata muuta varmaa hyötyä, kun taas tulevien sukupolvien mahdollisuudet täsmähoitoihin paranevat biopankkitoiminnan ansiosta.

Biopankilla on asiantuntemusta ja osaamista laadukkaasta näytteiden käsittelystä, säilyttämisestä ja tietojen käsittelystä ja se huolehtii näytteistä laadukkaasti. Näytteisiin liittyvät tiedot käsitellään siten, ettei yksittäistä henkilöä voi tunnistaa tutkimuksessa.

### Miten osallistun biopankin toimintaan?

Biopankki on yhteinen asia ja siihen

voi osallistua antamalla tietoisesti suostumuksensa, joko kirjallisena tai sähköisen tunnustautumisen kautta ([www.suostumus.fi](http://www.suostumus.fi)). Kun suostumus on käsitelty, niin seuraavan kerran julkisessa erikoisterveydenhuollossa otettavan verinäytteen yhteydessä voidaan ottaa biopankkiin perusnäyte. Meillä jokaisella on myös oikeus kieltää biopankkinäytteen ottaminen tai peruuttaa annettu suostumus milloin tahansa syytä ilmoittamatta. Biopankin sivustoilla voi käydä seuraamassa, mitä tutkimuksia on menossa. Pyynnöstä saa myös tietää mihin omia näytteitä on käytetty.

Biopankkien toiminta on mahdollistunut uuden teknologian avulla ja se myös hyödyntää uusia innovaatioita. Kuten kaikkiin uusiin teknologioihin liittyy suurten lupausten lisäksi myös epävarmuutta sen merkityksestä ja vastaamattomia kysymyksiä. Sen vuoksi on tärkeää, että biopankkitoiminnasta käydään yhteiskunnallista keskustelua. Biopankkitoiminnan todellinen arvo on nähtävissä vasta

vuosikymmenien jälkeen, samoin kuin 100 vuotta sitten Suomen itsenäistymisen aikana tehtyjen uudistusten merkitys on nyt nähtävissä.

Me kaikki – yhdessä ja erikseen – voimme hyötyä biopankista, mutta kehittäminen ja osallistuminen on myös meidän yhteisellä vastuulla. Antamalla biopankkinäytteen autamme lähimmäisiämme, kun sairauksien hoitomenetelmät kehittyvät." ■

*Laura Pirilä s. Toivanen  
Reumatologian ylilääkäri  
Reumatologian ja kliinisen immunologian keskus, TYKS  
Auria biopankin tieteellisen ohjausryhmän jäsen ([www.auria.fi](http://www.auria.fi))  
[laura.pirila@finnet.fi](mailto:laura.pirila@finnet.fi)*

## Hevoshistoriaa ja nykypäivää

**S**uomenhevonen on ollut tärkeä osa yhteiskuntaamme yli 100-vuotisen taipaleensa aikana. Se on ollut mukana kansamme kaikissa suurissa vaiheissa, onhan hevonen ollut korvaamaton apu raivauksessa, sodassa ja maamme jälleerakennuksessa. Suomenhevosest eivät ole olleet pelkästään työjuhtia vaan myös tärkeitä työtovereita ja ystäviä. Suomenhevosen rooli yhteiskunnassamme on muuttunut, mutta edelleen se edustaa elävää kulttuuriperintöä.

Lapin Kuolimaalla sijaitsevalla Pertolan tilalla on merkittävä historia suomenhevosten parissa. Pappani Yrjö Pertola oli intohimoinen hevosmies ja toimi mm. yli kymmenen vuotta Satakunnan hevosjalostusliiton johtokunnassa. Kuolimaan Pertola tunnettiin varsa- ja tamma-näyttelyistään, johon hevoskansa kokoontui. Pertolassa, kuten useimmilla maataloilla, hevoset ovat olleet pääasiallisesti työhevosia. Papalleni rakkaita harrastuksia työn ohella olivat hevosjalostus ja raviurheilu.

Suomen teollistuminen ja maatalouden koneellistuminen muuttivat suomenhevosen roolia. Suomenhevosten määrä romahti sukupuuton partaalle. Traktori korvasi hevosen samoihin aikoihin, kun enostani Pekka Pertolasta sekä hänen vaimostaan Kertusta tuli isäntäpari Pertolaan vuonna. Vanha isäntä jätti itselleen vielä pari harrastushevosta, mutta lopulta 70-luvulla myös Pertolasta tuli hevosten tila.

Yli neljäkymmeneen vuoteen Pertolassa ei kuultu hevosten hinnanunna, kunnes nykyinen isäntäpari Juho Ylijoki ja Krista Ketonen muuttivat tilalle vuonna 2013. Tilan tyhjentyneet sikala sai uuden käyttötarkoituksen tallina. Vuosia sitten muistan keskustelleeni Kristan kanssa siitä miten hienoa olisi löytää pappani kasvattamien hevosten jälkeläisiä. Krista oli tehnyt töitä asian eteen kaikessa hiljaisuudessa. Kesällä 2018 hän kertoi minulle, että pihtiputaalainen hevoskasvattaja oli ollut häneen yhteydessä. Sallan emälinjasta, josta Pertolan hevosten

kantatamma Mimmi (i.Kirri) polveutui, oli syntynyt tammavarsa ja varsa olisi ostettavissa.

Ajoimme kesäisenä hellepäivänä Pihtiputaalle katsomaan varsaa, joka oli syntynyt Poken Piirrolle I.P. Vektorista. Varsa oli selvästi muita varsoja vaaleampi ja se seisoivat visusti emänsä rinnalla laitumella, jossa laidunsi kymmenkunta suomenhevosta. Raviaskelia se ei liiemmin näytellyt, vaikka toivoimme tulevalta juoksijalta pientä näyttösluontoista pyrähdystä. Mukavanoloinen ja terhakka varsa jäi mieliimme. Jäimme hautomaan hevoskauppoja.

Pertolan nykyinen isäntä Juho, oli ollut kuuleman mukaan kotimatkalta soitetun puhelun myötä varma, että varsa muuttaisi taloon. Viikot kuluivat ja jahkailimme varsan hankintaa, Juhon enteestä huolimatta. Olihan hevosen hankinta niin ajankäytöllisesti kuin taloudellisesti merkittävä päätös. Vaalean tammavarsan varttuessa Keski-Suomessa, podimme herkeämättä sen kotiin tuomista. Yhteistuumin pääsimme



aina samaan lopputulokseen: päätös olisi iso, mutta samalla meillä oli käsillä ainutlaatuinen tilaisuus palauttaa sukumme suomenhevosten veri Kuolimaan kylään. Kuuluisa sanonta sydämen äänestä ja järjen torppaamisesta siivitti lopullista päätöstä.

Kukkarosuon Mimmi on osoittautunut omanarvontuntevaksi tammaksi, joka ilmentää suomenhevosen rotuominaisuuksia kuten rohkeutta ja uskollisuutta. Syksyllä 2019 Mimmi valjastettiin ensimmäisen kerran ja nyt on harjoitusajon aika, jotta raviradat aukaisivat tälle liinakolle tammalle. Tavoitteellinen harrastaminen vaatii myös systemaattisen valmennuksen, kuten huippu-urhei-

lijoilla aina. Jatkuvuuden turvaamiseksi toivomme sen myös asettuvan siitostamman rooliin aikanaan.

Lähtötulevaisuuden ajatuksissa pyörii suvun yhteinen ravikimppa, jossa Mimmin kilpailu-uraa ja samalla pienen palan Pertolan hevosten historianhavinnaa, pääsee haistelemaan matalalla kynnyksellä. Asiasta kiinnostuneet voivat olla yhteydessä allekirjoittaneeseen tai liittyä Mimmin omille Facebook-sivuille, jotka löytyvät hevosen kokonimellä Kukkarosuon Mimmi. ■

*Miina Tuominen-Brinkas,  
Yrjö Pertolan tyttärentytär*



# Venla Laiho kävelee kohti kärkeä

Laitilan Jyskeen Turussa opiskeleva Venla Laiho (24) kuuluu Suomen parhaimpiin kilpakävelijöihin. Venlan tavoitteellinen harjoittelu tähtää tällä hetkellä Turun Kalevan Kisoihin, jotka kilpaillaan ensi elokuun puolivälissä. Tavoite on kova, mestaruus 10 km maantiekävelyssä, joka kilpaillaan kilometrin reitillä Turun kaduilla. – Olen saanut nuorten SM-mitaleita seiväshypyssä ja kilpakävelyssä. Aikuisista on yksi pronssi, sitä aion kirkastaa. Ennätsaika kymppillä on 48.18. Se on Suomen kaikkien aikojen tilastossa 17. paras.

**K**ärkivauhtiin pääseminen edellyttää määrätietoista asennetta harjoitteluun ja hyvää terveyttä. Viikoittain kertyy harjoittelua parinkymmenen tunnin verran ja lisäksi on kiinnitettävä huomiota ravintoon ja lepoon.

– Olen ollut Turussa jo viisi vuotta ja päässyt hyvin sisään urheilupiireihin. On hienoa treenata mm. kestävyysjuoksijoiden kanssa. Lisäksi eri lajien lihaskuntoharjoituksia tehdään urheiluakatemiassa. Näiden lisäksi teen paljon omia lenkkejä ja harjoitteita. Hiihdän talvella ja rullasuksilla syksyllä. Uinti ja vesijuoksu ovat tärkeitä, lihasten huolto tulee kuin itsestään vedessä harjoitellessa. Varsinaista kilpakävelyä on harjoittelusta aika vähän, leireillä siihen panostetaan eniten.

Venla valmistui Turusta fysioterapeutiksi edelliskeväänä. Niistä opinnoista on voinut ammentaa paljon oman kropan kehittämiseen. Nyt opinnot jatkuvat Turun yliopistossa kasvatustieteillä. Päivittäinen harjoittelu ja opiskelu ovat nyt pääosassa, mutta aikaa jää myös nuorten ohjaajana toimimiseen niin Turussa kuin kotikunnassa Laitilassakin.

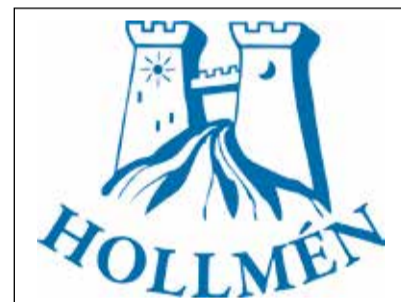
– Olen saanut Jyskeessä hyvät opit

eri lajeihin. Yleisurheilussa tehtiin aina kaikkea ja oma päälaajikin oli ensin seiväshyppy. Ringetteä harrastin 10 vuotta ja kaikkea mahdollista tuli lapsena kokeiltua. Pidän tosi tärkeänä, että lapset ja nuoret harrastavat monipuolisesti liikuntaa. Tätä sanomaa vien koko ajan eteenpäin.

Venlalla on ympärillä samanhenkistä porukkaa. Seurakaveri **Joni Vainio-Kaila** (25) on maan parhaita 400 metrin aitajuoksijoita. Hän on ainoana Suomessa haastanut viime vuosina arvokisakävijä **Oskari Mörröä** ottaen putkeen seitsemän Kalevan Kisa mitalia. Venlan Veli **Erkki Laiho** (21) pelaa jääkiekkoa TuTo:n A:ssa ja antaa samalla näyttöä tryoutilla mestikseen. Rauman Lukossa Erkillä on A-nuorten SM-pronssi.

Hollmen-suvun kenties paras urheilija on ollut 1980-luvun alussa pikamatkoja hallinnut **Kimmo Saaristo**. Porin Tarmoa edustaneen Kimmon meriitit ovat huimat. Peräti 16 Kalevan kisamitalia ja kymmeniä maaotteluja. Lisäksi Kimmo edusti Suomea v. 1982 EM-kisoissa ja 1983 Helsingin MM-kisoissa.

Kyllä meidän sukulaisten kelpaa seurata urheilijoidemme edesottamuksia! ■



## Lehden toimituskuntana Hollmén sukuneuvoston jäsenet

Kotisivut: [www.hollmen-suku.fi](http://www.hollmen-suku.fi)

Nimi	Puhelin	Sähköposti
Sakari Alaranta, puheenjohtaja	040 551 4251	sakari.alaranta@elisanet.fi
Laura Pirilä, varapuheenjohtaja	040 556 7984	laura.pirila@fimnet.fi
Kari Laiho, sihteeri	0440 722 070	kari.laiho@mhy.fi
Juuso Alaranta, rahastonhoitaja	045 184 2323	juuso.alaranta@elisanet.fi
Maija Tuominen, jäsenrekisterin hoitaja	0440 324 193	maija_tuominen@hotmail.com
Mikko Toivonen, jäsenlehden toimitussihteeri	045 319 2688	mikko.toivonen@zehndergroup.com
Olli Haaslahti, sähköinen viestintä	040 827 6485	olli@haaslahti.fi
Krister Pertola	044 254 9505	kristerpertola@gmail.com
Jouko Anttila	0500 867 505	jouko.anttila@lappilainen.com
Sakari Hollmén	040 517 1409	mikko.haaslahti@viishanke.fi
Ville Pertola	0500 922 664	villepertola@luukku.com

## JÄSENTIEDOT AJANTASALLE!

Osoitepäivitykset ja muut jäsentiedot pitää päivittää kotisivujen kautta tai jäsenrekisterin hoitaja Maija Tuomiselle.

### Myytävät tuotteet

Kotisivuiltamme löydät sukuseuran myytävät tuotteet. Tilaukset Ville Pertola, puh. 0500 922 664

[www.hollmen-suku.fi](http://www.hollmen-suku.fi)